

Проект на Закон за хората с увреждания

[линк към консултацията](#)

Информация

Откриване / Приключване: 28.08.2018 г. - 26.09.2018 г. Неактивна

Номер на консултация: #3678-K

Област на политика: Архив - Социална политика и заетост

Тип консултация: Закон

Тип вносител: Национално

Проектът на Закон за хората с увреждания е разработен в изпълнение на Програмата за управление на правителството на Република България за периода 2017 – 2021 г., в която са заложили мерки, свързани с усъвършенстване на законодателството в областта на политиката за интеграция на хората с увреждания - Мярка 137 „Изготвяне на нов вид социална оценка на хората с увреждания с отчитане на индивидуалните потребности“ и Мярка 140 „Модернизиране на системата на интеграционни добавки за хора с увреждания“ и е съобразен с изискванията на Конвенцията за правата на хората с увреждания на ООН, ратифицирана със закон на 26 януари 2012 г.

С приемането на новия закон се създават условия за реализиране на приоритетите, заложили в Националната стратегия за хората с увреждания и формулирани в съответствие с Европейската стратегия за хората с увреждания за периода 2010 – 2020 г. „Подновен ангажимент за Европа без бариери“.

Стратегическата цел, която се постига с проекта на Закон за хората с увреждания е предоставяне на необходимата и адекватна социално-икономическа подкрепа за хората с увреждания от държавата, чрез която да бъдат максимално приобщени в обществото.

С предлаганата нормативна уредба се гарантира равноправното и пълноценно упражняване на правата на хората с увреждания. По нов начин се дефинират областите и средствата за необходимата подкрепа за социално приобщаване. Въвеждат се принципи, които определят личния избор, независимост,

равнопоставеност, достъпност, пълноценно и ефективно участие в обществения живот на хората с увреждания и техните семейства.

Начини на предоставяне на предложения и становища

- Портала за обществени консултации (изисква се регистрация чрез имейл);
- Електронна поща на посочените адреси;
- Системата за сигурно електронно връчване <https://edelivery.egov.bg/> (изисква се квалифициран електронен подпис или ПИК на НОИ);
- Официалния адрес за кореспонденция.

Документи

Пакет основни документи:

[projekt na ZHU.docx - вер. 1.0 | 27.08.2018](#)

[motitvi_ZHU.docx - вер. 1.0 | 27.08.2018](#)

[Doklad-ZHU .docx - вер. 1.0 | 27.08.2018](#)

[stanoviste ns MS.pdf - вер. 1.0 | 27.08.2018](#)

[doklad_OV_FINAL.docx - вер. 1.0 | 27.08.2018](#)

[spravka za predlogenia 28.08.2018.docx - вер. 1.0 | 27.08.2018](#)

[Становище от Даниела Данчева, получено по ел. поща \(26 септември 2018 г.\) - вер. 1.0 | 26.09.2018](#)

[Становище на БАПТПСПСМИХУ, получено по ел. поща \(26 септември 2018 г.\) - вер. 1.0 | 26.09.2018](#)

[Становище на Националния съюз на трудово-производителните кооперации, получено по ел. поща \(26 септември 2018 г.\) - вер. 1.0 | 27.09.2018](#)

[Справка за отразяване на предложенията и становищата - вер. 1.0 | 15.10.2018](#)

[Справка за отразяване на предложенията и становищата - вер. 1.0 | 15.10.2018](#)

Консултационен документ:

Справка становища:

[Коментари \(pdf\)](#)

[Коментари \(csv\)](#)

Автор: Митко Цветков (26.09.2018 17:47)

Център за независим живот

????????? ?? ?????? ?? ?????????? ?????? ?? ?????????????? ??? ?????? ?? ?????? ? ?????????? - <http://www.cil.bg/userfiles/Stanovishte-CIL.doc>

Автор: Митко Цветков (26.09.2018 17:36)

Център за независим живот

Становище на Център за независим живот по предложения нов закон за хората с увреждания - www.cil.bg/userfiles/Stanovishte-CIL.doc

Автор: Даниела Данчева (26.09.2018 15:46)

СТАНОВИЩЕ НА Д-Р ДАНИЕЛА ДАНЧЕВА - ПРОДЪЛЖЕНИЕ

2.

ПРОЕКТ ЗХУ

Чл. 75. (1) Хората с трайни увреждания, чието придвижване е затруднено, имат право на целева помощ за покупка и/или приспособяване на лично моторно превозно средство до четирикратния размер от линията на бедност, ако средномесечният доход на член от семейството за последните 12 месеца е равен или по-нисък от 70 % от линията на бедност.

(2) Хората с трайни увреждания получават целевата помощ по ал. 1, ако отговарят и на следните допълнителни условия:

1. да имат определена от ТЕЛК/НЕЛК над 90 на сто трайно намалена работоспособност или вид и степен на увреждане;

2. да са работещи или обучаващи се.

(3) Помощта по ал. 1 може да се ползва повторно след изтичането на 5-годишен срок от предишното ѝ получаване, при установена потребност от това.

Чл. 76. Хората с трайни увреждания с над 90 на сто трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане и децата с определени вид и степен на увреждане, които се придвижват с инвалидна количка, имат право на еднократна целева помощ до двукратния размер от линията на бедност за преустройство на

жилище, ако средномесечният доход на член от семейството за последните 12 месеца е равен или по-нисък от линията на бедност.

Автор: Даниела Данчева (26.09.2018 15:41)

СТАНОВИЩЕ НА Д-Р ДАНИЕЛА ДАНЧЕВА

СТАНОВИЩЕ НА Д-Р ДАНИЕЛА ДАНЧЕВА

Асоциация на Шофьорите Инвалиди

Медико-техническа лаборатория Център за протезиране ООД

Предлагам чл. 75 и чл. 76 (целеви помощи за моторно превозно средство и за преустройство на жилище) да отпаднат.

От самото създаване на Закона за за защита, рехабилитация и социална интеграция на инвалидите през 1995 г. тези текстове са неработещи. Въпреки направените през 2010, 2011 и 2012 г. анализи, констатации и препоръки от Съвета за Административна Реформа на Министерския Съвет , тези текстове не са коригирани и продължават да бъдат цели 23 години пример за законодателство, което си остава само на хартия, без практическо приложение. (вж. по-долу^{1.})

Критериите за отпускане на тези целеви помощи са абсурдни и неизпълними. (вж. по-долу^{2.})

Няма как човек хем да работи, хем изискуемият доход (243 лв.) да е по-нисък от минималната работна заплата. И ако все пак с този доход успее да си купи кола, няма как да сипва бензин и да я кара.

1.

ПЛАН ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА МЕРКИТЕ

ЗА ОПТИМИЗАЦИЯ НА ДЪРЖАВНАТА АДМИНИСТРАЦИЯ

(2010-2011 г.)

Мярка 242 Приемане на молби-декларации за отпускане на еднократна целева помощ в размер до 600 лв. за преустройство на жилище на хора с трайни увреждания

Предвид твърде малкия брой лица, които са ползвали услугата, да се прецени възможността за намаляване на изискванията и разширяване на достъпа до услугата от целевата група

30.06.2011 г. МТСП

Мярка 243 Приемане на молби-декларации за отпускане на еднократна целева помощ на лица с трайни увреждания за покупка и/или приспособяване на лично моторно превозно средство в размер 1200 лв.

Фактът, че услугата е предоставена само 4 пъти през годината, може да означава, че или няма интерес към услугата и че тя не е достатъчно популяризирана, или че критериите за предоставянето ѝ са прекалено завишени и много малко лица отговарят на изискванията. Предлага се да прецизират изискванията по отношение на лицата, които имат право да кандидатстват.

30.06.2011 г. МТСП

ОТЧЕТ НА ПЛАНА ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА МЕРКИТЕ ЗА ОПТИМИЗАЦИЯ НА ДЪРЖАВНАТА АДМИНИСТРАЦИЯ

Август 2010 - Февруари 2012 г.

Мярка 242: Приемане на молби-декларации за отпускане на еднократна целева помощ

в размер до 600 лв. за **преустройство на жилище** на хора с трайни увреждания

Услугата е представена **само 15 пъти за 2010 г. и 9 пъти за 2011 г.** Достъпът до услугата е крайно ограничен и министерството следва на намери резерви в бюджета си

или чрез средства от Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“, за да разшири и осигури достъп до услугата на по-широк кръг лица.

Мярка 243: Приемане на молби-декларации за отпускане на еднократна целева помощ

на лица с трайни увреждания за **покупка и/или приспособяване на лично моторно**

превозно средство в размер 1200 лв.

Услугата е представена **само 2 пъти за 2010 г. и 3 пъти за 2011 г.** Достъпът до услугата

е крайно ограничен и министерството следва на намери резерви в бюджета си или чрез

средства от Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“, за да разшири и осигури достъп до услугата на по-широк кръг лица.

<http://www.strategy.bg/StrategicDocuments/View.aspx?lang=bg-BG&Id=618>

Автор: Даниела Данчева (26.09.2018 15:41)

СТАНОВИЩЕ НА Д-Р ДАНИЕЛА ДАНЧЕВА

СТАНОВИЩЕ НА Д-Р ДАНИЕЛА ДАНЧЕВА

Асоциация на Шофьорите Инвалиди

Медико-техническа лаборатория Център за протезиране ООД

Предлагам чл. 75 и чл. 76 (целеви помощи за моторно превозно средство и за преустройство на жилище) да отпаднат.

От самото създаване на Закона за за защита, рехабилитация и социална интеграция на инвалидите през 1995 г. тези текстове са неработещи. Въпреки направените през 2010, 2011 и 2012 г. анализи, констатации и препоръки от Съвета за Административна Реформа на Министерския Съвет , тези текстове не са коригирани и продължават да бъдат цели 23 години пример за законодателство, което си остава само на хартия, без практическо приложение. (вж. по-долу^{1.})

Критериите за отпускане на тези целеви помощи са абсурдни и неизпълними. (вж. по-долу^{2.})

Няма как човек хем да работи, хем изискуемият доход (243 лв.) да е по-нисък от минималната работна заплата. И ако все пак с този доход успее да си купи кола, няма как да сипва бензин и да я кара.

1.

ПЛАН ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА МЕРКИТЕ

ЗА ОПТИМИЗАЦИЯ НА ДЪРЖАВНАТА АДМИНИСТРАЦИЯ

(2010-2011 г.)

Мярка 242 Приемане на молби-декларации за отпускане на еднократна целева помощ в размер до 600 лв. за преустройство на жилище на хора с трайни увреждания

Предвид твърде малкия брой лица, които са ползвали услугата, да се прецени възможността за намаляване на изискванията и разширяване на достъпа до услугата от целевата група

30.06.2011 г. МТСП

Мярка 243 Приемане на молби-декларации за отпускане на еднократна целева помощ на лица с трайни увреждания за покупка и/или приспособяване на лично моторно превозно средство в размер 1200 лв.

Фактът, че услугата е предоставена само 4 пъти през годината, може да означава, че или няма интерес към услугата и че тя не е достатъчно популяризирана, или че критериите за предоставянето ѝ са прекалено завишени и много малко лица отговарят на изискванията. Предлага се да прецизират изискванията по отношение на лицата, които имат право да кандидатстват.

30.06.2011 г. МТСП

ОТЧЕТ НА ПЛАНА ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА МЕРКИТЕ ЗА ОПТИМИЗАЦИЯ НА ДЪРЖАВНАТА АДМИНИСТРАЦИЯ

Август 2010 - Февруари 2012 г.

Мярка 242: Приемане на молби-декларации за отпускане на еднократна целева помощ

в размер до 600 лв. за **преустройство на жилище** на хора с трайни увреждания

Услугата е представена **само 15 пъти за 2010 г. и 9 пъти за 2011 г.** Достъпът до услугата е крайно ограничен и министерството следва на намери резерви в бюджета си

или чрез средства от Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“, за да разшири и осигури достъп до услугата на по-широк кръг лица.

Мярка 243: Приемане на молби-декларации за отпускане на еднократна целева помощ

на лица с трайни увреждания за **покупка и/или приспособяване на лично моторно**

превозно средство в размер 1200 лв.

Услугата е представена **само 2 пъти за 2010 г. и 3 пъти за 2011 г.** Достъпът до услугата

е крайно ограничен и министерството следва на намери резерви в бюджета си или чрез

средства от Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“, за да разшири и осигури достъп до услугата на по-широк кръг лица.

<http://www.strategy.bg/StrategicDocuments/View.aspx?lang=bg-BG&Id=618>

Автор: Мадлен Таниелян (26.09.2018 14:54)

Конкретни коментари:

1. Деца с увреждания и забавяне в развитието

В проекта на Закон за хората с увреждания, децата с увреждания се споменават от гледна точка на извършване на индивидуална оценка по искане на съответните лица, които полагат грижи за него и в глава четвърта „Подкрепа за социално приобщаване“, раздел „Образование и професионално обучение“.

Според нас, правата на децата с увреждания следва да бъдат разгърнати и в този закон, въпреки наличието на специализирания нормативен акт – Закон за закрила на детето. Децата с увреждания са специфична група, която не случайно е включена в определението за дете в риск. От друга страна, третирането на дете с увреждания като дете в риск, с цел осигуряване на достъп до услуги, е неправилен подход, който поставя децата и семействата им в ограничителна ситуация и противоречи на поетите промени за осигуряване на универсални услуги и достъп до тях за всички деца и семейства. Затова, според нас, периодът на ранното детство следва да бъде сериозно застъпен в проекта на Закон през призмата на правата на деца с увреждания и/или със забавяне в развитието и предприеманите мерки за подкрепа на семейството и превенция на изоставянето и институционализирането им.

В тази връзка предлагаме, в проекта на Закон да залегнат текстове, които да регламентират ранната детска интервенция (РДИ) като основен модел за работа с цел подкрепа на родителите на децата с увреждания, със забавяне в развитието, с поведенчески проблеми или с нужди за подкрепа на психичното здраве, така че да се създадат условия за разгръщане на пълния потенциал на детето. Като дефиниция, която да бъде заложена в Допълнителните разпоредби предлагаме: ранната детска интервенция е интердисциплинарна, междусекторна и координирана система от индивидуализирани и интензивни услуги за родителите или полагащите грижи за деца в ранна възраст, които се намират в рискови ситуации, със забавяне в развитието, с увреждания, или с поведенчески проблеми или с нужди за подкрепа на психичното здраве.

Услугите за РДИ винаги включват пълноценното участие на секторите:

- здраве, хранене и санитарни/хигиенни условия;
- образование и култура;
- права и закрила на детето.

За да бъдат ефективни, услугите за РДИ трябва да бъдат интегрирани, което по същество означава, че са изцяло междусекторни. Всеки сектор играе важна роля в услугите за РДИ и следва да работи безпроблемно с другите сектори, за да се гарантира, че всяко дете и семейство получава услугите, които са му необходими, за да може детето до постигне своя пълен потенциал.

Горесцитираното е посочено от д-р Емили Варгас Барон, международно признат консултант по ранна детска интервенция, която подпомага различни държави по света да изградят своите системи за ранна детска интервенция. Повече информация можете да откриете [тук](#).

2. Относно Глава втора „Органи на управление и наблюдение“

Прави впечатление създаването на система от органи и държавни институции, отговорни за разработването, приемането и прилагането на законодателството и политиките, насочени към хората с увреждания. Към момента, в проекта на Закон са изброени 7 възможни органа, на национално, регионално и местно ниво, с описани функции и задължения, включително които се и дублират. Ние, от Национална мрежа за децата, отправяме предложението за ясно отграничаване на функциите и компетентностите на предвидените структури, както и предвиждане разработването на механизми за взаимодействие и координация между тях, с ясно изведени ръководни и мониториращи функции на водещото звено, включително и отговорности. Не на последно място, следва да бъде отбелязана и нуждата от ресурсното обезпечаване – експертно, административно и финансово, за да могат да бъдат изпълнявани адекватно целите, заложи в обсъждания проект на Закон, в другите нормативни актове, в предвидените политики и мерки, насочени към хората с увреждания.

3. Относно Глава трета „Индивидуална оценка на потребностите“

За нас, индивидуалната оценка на потребностите следва да съдържа оценка на функционалността, затрудненията пред функционирането на деца и хора с увреждания и да посочва начините, по които да бъдат подкрепени в ежедневието им чрез предоставяне на различни услуги: социални, здравни, образователни, интегрирани и др., съгласно Международната класификация за функционалността, уврежданията и здравето.

Автор: Мадлен Таниелян (26.09.2018 14:50)

Предложения на Национална мрежа за децата - част 1

Национална мрежа за децата приветства изработването на нов Закон за хората с увреждания, който да постави на дневен ред разрешаването на ситуацията с хората с увреждания, да подпомогне тяхната социална и икономическа интеграция и да осигури реалното им приобщаване в българското общество.

Водещ принцип в Конституцията на Световната здравна организация е [\[1\]](#), че ползването на най-високия достижим стандарт на здраве е едно от основните права на всяко човешко същество, без разлика на раса, религия, политически убеждения, икономическо или социално положение.

Също така, основен принцип в Конвенцията на ООН за правата на детето (чл. 6) е държавите-страни да признаят, че всяко дете има присъщо право на живот и следва да осигуряват в максимална възможна степен оцеляването и развитието на всяко дете.

Всяко дете се нуждае от семейство, за да развие своя потенциал в пълна степен. Благосъстоянието на детето е в пряка връзка с благосъстоянието на семейството. Правото на семейство е основополагащо за развитието на детето и до голяма степен свързано с това в какъв възрастен ще се превърне то. Конвенцията на за правата на детето също така изрично регламентира задължението на държавите да оказват помощ на родителите, законните настойници и разширените семейства при осъществяване на тяхната отговорност за отглеждане на децата (чл. 18, п. 2 и 3), включително подпомагане при осигуряване на условия за живот, необходими за развитието на детето (чл. 27, п. 2) и гарантиране, че децата получават необходимата закрила и грижи (чл. 3, п. 2). Допълнително, съгласно Конвенцията, държавите-страни следва да гарантират пълноценен и достоен живот на децата с увреждания, да признаят правото им на специални грижи, да насърчават и осигуряват оказването на подкрепа (чл. 23, п. 1 и 2).

В тази връзка, бихме искали да насочим вниманието към използването на социалния модел на работа със семействата или полагащите грижа за деца с увреждания и семейно-ориентирания подход, като, според нас проектът на Закон за хората с увреждания, следва да акцентира и върху:

- гарантирането на правата на децата с увреждания,
- използване на интегриран, междусекторен и интердисциплинарен подход,
- използване на силните страни на родителите и/или полагащите грижи за деца,
- използване на индивидуализирани и интензивни подходи на работа с децата и семействата им,
- превенция на институционализирането на деца с увреждания,
- осигуряване и предоставяне на социални, здравни и образователни услуги, в зависимост от индивидуалните потребности на детето.

[1] Конституция на СЗО - http://www.who.int/governance/eb/who_constitution_en.pdf

Автор: Николай Тодоров (26.09.2018 10:34)

Реакция на Николай Тодоров относно предложението на Алеансът за социална отговорност по член 38

Моля не вземайте предвид исканата поправка в член 38. Така предложен текстът не дава възможност на хората с увреждания да робят на всякъде а само с специализирани предприятия. Поводът за това предложение според мен са квотите срещу които съм и самият аз, понеже човек трябва да бъде наеман на работа заради способностите му а не заради увреждането му. Залитането обаче в другата посока е точно толкова неприемливо. Текстът ще ме лиши от работа за работя вече над 20 години и не съм нает защото имам зрително увреждане а сега СОИЦАЛНО ОТГОВОРНАТА АСОЦИАЦИЯ иска да ми вземе препиатието и аз логично възразявам.

Автор: Veselin Stanchev (25.09.2018 22:38)

На първо четене виждам два основни проблема в този проектозакон.

Най-важното, предложеното отпадане на защитата от уволнение на хората с увреждания е напълно лишено от логика в социално-икономически аспект. Нещо повече, от това предложението направо лъха на лобизъм в полза на големите работодателски организации, които по принцип изключително много ненавиждат всички законови регулации и социално ангажирани организации, като синдикатите и т.н., "принуждаващи" ги да спазват една нормална и про-европейска рамка на правоотношенията на пазара на труда.

Второ, изобщо не е ясна и прозрачна схемата на съществуване и финансиране на тези фирми - доставчици на социални услуги. Във всеки сектор, дотиран по някакъв начин от европейски или национални субсидии, има кучи фирми, създадени единствено с цел източване на въпросните източници на финансиране. Каква е гаранцията, че и тук случаят не е същият? Кой е контролният орган, и дали този орган е неподатлив на политически и бизнес влияние?

Автор: Евгения Христова (25.09.2018 21:19)

Предложения от фондация "АСИСТ - Помагачи технологии8"

В съответствие с Конвенцията за правата на хората с увреждания, предлагаме да се включат текстове, които гарантират правата на хората с увреждания (които са със затруднения в комуникацията) по отношение на свободата им на изразяване на мнение, възможността им да общуват и да се обучават.

1/

Наименованието "Раздел IV. Достъпна среда и разумни улеснения. Достъпна информация. Осигуряване на лична мобилност." да се промени на

Раздел IV. Достъпна среда и разумни улеснения. Достъпна информация. Осигуряване на лична мобилност. Свобода на изразяване на мнение.

2/

Чл. 56. (1) да се промени така:

Чл. 56. (1) Хората с увреждания имат право на равен достъп до физическата среда на живеене, труд и отдих, лична мобилност, транспорт, информация и комуникации, включително до информационни и комуникационни системи и технологии и до всички останали удобства и услуги за обществено обслужване в урбанизираните територии, както и право на свобода на изразяване на мнение

3/

Към чл. 56 (2) да се добави т. 7

7. създаване на условия за комуникация, общуване и свобода на изразяване на мнения от хората с увреждания със затруднения в комуникацията, включително чрез използване на средства за допълваща и алтернативна комуникация

4/

Към чл. 56 (5) да се добави т. 8

8. подпомагане достъпа на хората с увреждания до нови технологии и обучения за допълваща и алтернативна комуникация, даващи възможност за независимост, общуване и свобода на изразяване на мнение.

Автор: Солидарна България (25.09.2018 13:34)

Максимални размери на целевите помощи за помощни средства

Сдружение "Солидарна България" намира за изключително порочна практика прилагането на максимални размери на целевите помощи за помощни средства и медицински изделия, без налагане на таван на цените, по които тези помощни средства се продават от т.нар. доставчици.

Чл. 74 (3) Максималните размери на целевите помощи за изработване, покупка и ремонт на помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия се определят и актуализират със заповед на министъра на труда и социалната политика, съгласувано с министъра на финансите и министъра на здравеопазването.

(4) Лицата, неизползвали целевата помощ по предназначение възстановяват пълната ѝ стойност ведно с лихвата по реда за събиране на държавните вземания.

За пореден път законодателят предвижда строг контрол и санкции за уязвимите български граждани, но продължава да позволява на частните фирми да формират огромни печалби на гърба на същите тези граждани. Ако ние, като данъкоплатци, отпускате по 500 лв. за закупуване на инвалидна количка например, а търговецът я продава по 2000 лв., семейството на човека с увреждане трябва да намери още 1500 лв. И това се повтаря за всички останали помощни средства, които са нужни в конкретния случай. Законът за хората с увреждания следва да се грижи за хората с увреждания и данъкоплатците, не за финансовото благоденствие на "доставчиците".

Сдружение "Солидарна България" настоява в Закона за хората с увреждания да бъде уреден начинът за налагане на максимални цени на помощните средства, приспособленията, съоръженията и медицинските изделия.

Автор: Солидарна България (25.09.2018 13:23)

Отпадане на защитата за хора с увреждания

Сдружение "Солидарна България" настоява да отпадне предложението за нова ал. 7 в чл. 333 на Кодекса на труда, записано в Преходните и заключителните разпоредби на Проекта на Закон за хората с увреждания!

„(7) Работник или служител, който към момента на възникване на трудовото правоотношение е с трайно намалена работоспособност 50 и над 50 на сто или боледуващ от болест, определена в наредба по ал. 1, т. 3, не се ползва от закрилата по ал. 1.“

Работник с епилепсия, множествена склероза, диабет или дискова херния има нужда от болнични по-често, отколкото здрав служител. Временна нетрудоспособност означава човек по-малко в производствения процес, а той често няма с кого да бъде заменен, защото работодателите „оптимизират“ броя на наетите. Т.е. не само не наемат повече хора, които да могат да поемат работата на хора в отпуск, болнични, майчинство, командировка, но и често се налага „в мирно време“ един служител да изпълнява дейности, характерни за няколко длъжности. Следователно останалите работници биват натоварени непропорционално повече, за да компенсират липсата на човека в болничен. Затова работодателите избягват да наемат хора с увреждания, затова отказват да наемат и майки на малки деца - на тях също им се налага по-често да взимат болнични. Поради което пък нерядко кандидатите за свободно работно място крият, че имат ТЕЛК. Това е и причината да съществува закрилата от уволнение, която гарантира, че желанието за освобождаване на работника е резултат от несправянето със служебните задължения, а не е продиктувано от същата тази „оптимизация“ на заетите.

Отпадането на закрилата от уволнение на хората с увреждания често се мотивира с въвеждането на квоти за работодателите за наемане на такива служители. Комбинацията от двете мерки може и да увеличи броя на наеманите хора с увреждания, но няма да помогне за запазването на заетостта.

Автор: Galin Georgiev (25.09.2018 10:34)

Сабствено мнение

Защо в България повечето хора смятат че когато говорим за хора с увреждания (с инвалидност) си представяме само хора в инвалидни колички или с патерици?

Проекта не е лош, може да се променят, добавят и взимат много неща, но за това е по-добре вносителите да се консултират с хора с увреждания не само на територията на България, но и в чужбина, по този начин нещата ще се направят по-добре.

Поздрави,
Галин

Автор: НАСО (21.09.2018 15:51)

1. В член 53, ал.4 текстът да придобие следната редакция:
„Работодателите на хора с увреждания ползват данъчни преференции, уредени в Закона за корпоративното подоходно облагане и Закона за данъците върху доходите на физически лица.“

Мотиви: Тази формулировка ще даде възможност в посочените закони да се включат и регламентират различни облекчения и стимули за различните работодатели, според техния принос, в това число специализирани, обичайни и други. Тази възможност е и в отговор на необходимостта за подкрепа на работодателите, натоварени с отговорности по чл.41.

2. Член 54 и член 55 да отпаднат.

Мотиви: Както вече посочихме по-горе специализираната среда е вид защитена заетост. Предложените текстове се отнасят и включват дейности от сектора на социалните услуги, във връзка с което предлагаме те да бъдат включени по подходящ начин в Проекта на Закона за социалните услуги. От друга страна въвеждането на тези текстове ще иска значими финансови ресурси, които могат да бъдат насочени по-ефективно за същата целева група към специализираните предприятия.

3. Във връзка с включването в проекта на критерии за представителност на организациите на и за хората с увреждания предлагаме:

А) Критериите за представителност да отпаднат от проекта и да бъдат включени в правилника.

Б) Ако критериите за представителност останат като част от закона:

- Да се възприеме определението „Национално представителни организации“.

- Да не се допускат промени в сега действащите критерии без ясна и аргументирана дискусия и обсъждане. В настоящата ситуация време за такова обсъждане липсва.

- Да отпадне единствено включената до момента промяна: Думите „включително подкрепящ персонал“ от чл. 97, ал.2, т.4.

Мотиви: Този добавен текст ще доведе до увеличаване броя на персонала и за сметка на това силно намаляване на броя на работните места за хората с увреждания. Това е нелогично и недопустимо!

Категорично настояваме за премахване на този добавен текст в чл.97, ал.2, т.4 „включително подкрепящ персонал“.

Ако е необходимо за персонала може да бъде определена друга цифра, извън 800, така както е записано в т. 5 на същата алинея и същия член.

Автор: НАСО (21.09.2018 15:50)

Предложения на Национален алианс за социална отговорност

1. В член 47, ал.1, т.1 думите „30 на сто“ да се замени с „50 на сто“.

Мотиви: 30 на сто е относително много малък, граничещ с незначителен стимул и не е в синхрон с останалите подкрепящи мерки в закона. Процедурата по реализация, отчитане и контрол е много по-тежка и скъпа от размера на преференцията, което я прави неефективна и неприложима.

2. Член 50, ал.1, т.1 да придобие следната редакция: „Регистрирани са по Търговския закон, Закона за кооперациите или Закона за юридическите лица с нестопанска цел.

Мотиви: Предложението цели разширяване на кръга от субекти и включване като възможност на неправителствените организации, които реализират стопанска дейност и осигуряват заетост да работят като специализирани субекти.

3. Член 51 да придобие следната редакция: „Работодателите могат да бъдат финансирани от Агенцията за хора с увреждания по ред, определен в Правилника за прилагане на закона“.

Мотиви: Предложението цели осигуряване на възможност за финансиране и стимулиране на възможно най-голям принос на работодателите за осигуряване на работни места, независимо от техния статут, по ред определен в Правилника за прилагане на закона.

4. Към член 53 да се създаде нова ал. 2, със следния текст: „На работодателите се преотстъпват 50 на сто от дължимите осигурителни вноски за държавното обществено осигуряване, задължително здравно осигуряване и допълнително задължително пенсионно осигуряване на наетите хора с увреждания.“

В същия член 53 ал. 2, ал. 3, 4, 5 стават съответно ал. 3,4,5, 6.

Мотиви: Този текст внася справедливост и съответствие между ангажиментите на специализираните предприятия, на които се преотстъпват 50% от осигурителните вноски на всички работещи по трудово правоотношение лица, и от друга страна

обичайните работодатели, които вече са натоварени със задължителни квоти за разкриване на работни места, на които се преотстъпва 50 на сто от осигурителните вноски само за наетите хора с увреждания. Въведените задължителни квоти по чл. 41 изискват и съответстващи облекчения, които да стимулират работодателите да ги изпълняват, а не да търсят начини да ги заобикалят.

Автор: НАСО (21.09.2018 15:43)

Предложения на Национален алианс за социална отговорност

1. В член 11, ал. 1, годината за влизане в сила да се запише (В сила от 01.01.2020 г.)

Мотиви: Двегодишния срок прекалено отлага и забавя процеса на реформите. Едногодишния срок е достатъчен за създаване на тази нова структура.

2. Член 38 да придобие следната редакция: Заетостта на хората с увреждания се осъществява като подкрепена заетост в обичайна среда или специализирана заетост в защитена работна среда.

Мотиви: В европейската и световна практика съществуват два модела на заетост: подкрепена заетост, в обичайна среда като най-съвременна, силно развиваща се форма на заетост при интегрирана среда, в съответствие с Конвенцията на ООН, и защитена заетост, преминаваща към модел на социални предприятия, и осигуряваща специализирани условия на труд. Неоправдано и нелогично е да въвеждаме „защитена заетост“, когато светът отрича и премахва този модел в практиката като дискриминационен. В България съществува модела на специализирана работна среда, което е форма на защитена работна среда.

3. В съответствие с член 39, ал.1, който регламентира, че МТСП и Агенция по заетостта, осъществяват политиката по заетостта на хората с увреждания, предлагаме във всички текстове в раздел „Заетост“ думите Агенция за хора с увреждания да се заменят с думите „Агенция по заетостта“.

Мотиви: Към мотивите ни от предходните ни предложения можем да добавим и още един мотив, свързан със създаването на специализиран орган от 2020г. като правоприемник на Агенцията за хора с увреждания, за който подобна дейност ще бъде неприсъща и в конфликт с функциите на Агенция по заетостта.

4. В Раздел III „Заетост“ във всички текстове, съдържащи думите: „Специализирани предприятия и кооперации на хора с увреждания“ се заменят с думите „Социални предприятия за хора с увреждания“.

4. А) В допълнителните разпоредби да се запише нова точка със следния текст: „Социални предприятия за хора с увреждания“ са предприятия, трудово-лечебни бази, кооперации и неправителствени организации, реализиращи търговска дейност със социални цели и осигуряващи специализирана заетост за хора с увреждания в защитена работна среда.

Мотиви: Предложението цели актуализиране на терминологията, в съответствие със съвременните международни процеси и Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания. Във всички области на обществения живот специализираните институции се премахват като някои от тях се заменят със социални такива. Предложението цели и разширяване на обхвата и подобряване на работата на тези предприятия, повишаване подкрепата за тях, с цел завишаване на тяхната ефективност и техния принос за повече заетост за хората с увреждания.

Предложението включва и възможност за създаване на такива звена към неправителствените организации, които реализират стопанска дейност и осигуряват заетост на хора с увреждания.

5. Член 46, ал.1 думите „с проекти“ да отпаднат.

Мотиви: Ал.6 на същият член 46 определя, че редът за кандидатстване и отпускане на средствата се определя с Правилника за прилагане на закона. Във връзка с това именно в Правилника може да се определи дали да се кандидатства с проекти или по друг начин за да се постигне по-облекчена и ефективно действаща система и ред, стимулираща и облекчаваща ефективността на мярката и намаляваща административната тежест и цена.

6. В член 46, ал.4 срокът да бъде две години.

Мотиви: Три години са прекалено дълъг срок в условията на съвременните динамични промени. Няма друг вид процедура, отнасяща се за работодателите, със срок по-голям от две години. Срокът от две години в по-голяма степен съответства на степента и размера на подкрепата, която работодателят може да получи.

Автор: БСК Пресцентър (17.09.2018 19:17)

Становище на БСК

Становището на БСК по проекта на Закон за хората с увреждания е публикувано на адрес <https://www.bia-bg.com/standpoint/view/24617/>

Автор: С. В. (12.09.2018 14:52)

Коментар

- В Глава втора „Органи на управление и наблюдение“ не е посочена функцията на АСП, а предвид че вменявате създаването на специализиран отдел в дирекциите „Социално подпомагане“, то е редно да се напише повече за агенцията. В становището на АСП към законопроекта е много добре описан проблемът, който ще се появи, а именно кадрови. От една страна ще се наложи промяна в Устройствения им правилник, в числеността на персонала, от там и на бюджета. Ще е необходима промяна в интегрираната информационна система. Ще е необходимо да се разработят и организират обучения. Съответно да се провеждат периодично предвид текуществото. Социалните работници работят за заплата 560-570 лв. бруто, според вас колко социални работници ще останат след като им се вменят допълнителни функции? В крайна сметка нови служители ли ще се наемат за тези специализирани отдели или ще бъдат възложени тези функции на старите? Когато се говори за промяна на една политика и реформа в дадена област е добре да се оцени човешкия ресурс най-малкото, т.е. основата върху която да се стъпи. В момента това ви е едно от най-слабите звена. Социалните работници работят при изключително лоши материални условия в дирекциите, ниски заплати, липса на обучения, неуважително отношение към тях, непрекъснато променящи се нормативни изисквания и правила и безброй контролни органи, които да ги наказват. Както и да промените законодателството, човекът, който го изпълнява и свежда до отделния нуждаещ се е социалният работник. Ако не инвестирате в него, а само вменявате задължения и задължения, то резултатът ще е влошаване качеството на услугите. И най-добрият служител би влошил изпълнението на задълженията си, когато те станат прекалено много. Все пак е необходим и времеви ресурс за изпълнението на всяка задача. Или подгответе съвместно всички ангажирани институции някаква програма/стратегия за подкрепа на социалните работници или от сега се откажете, защото обричате на неуспех реформата в тази област.

Автор: С. В. (12.09.2018 12:11)

Предложения към Закона за хората с увреждания

- към чл. 2, т. 3 – да се замени с "гарантира зачитане на човешкото достойнство и равенство на хората с увреждания в личния и обществения живот";
- към чл. 3 – да се премахне последното в края „на хората с увреждания“, вече е очевидно, че се говори за тях
- към чл.4, т. 2 – да се добави „и недискриминация“
- към чл. 4, т. 3 – да се промени със „социално приобщаване и пълноценно и ефективно участие на хората с увреждания и техните семейства в обществото;“
- Създаването на две структури с една целева група, с общи цели и донякъде сходни дейности е безумно – Агенция за хората с увреждания и Специализиран орган за правата на хората с увреждания? Практиката отдавна е доказала, че

това не е успешен подход на управление и организация на дадена система. Конкретният пример са Агенция за социално подпомагане и Държавна агенция за закрила на детето – лош пример за „общи“ действия в уж различни конкретни направления на една система. Всички от системата за закрила на детето знаят, че двете агенции са в конфликт и всеки гледа да покаже кой върши по-голяма работа. Самата Агенция за хората с увреждания представлява сама по себе си специализиран орган за правата на хората с увреждания, нужно ли е да има отделен такъв, само че с главна буква отпред?. Не е ли възможно функциите на Специализирания орган да се влеят в отделна дирекция в структурата на Агенция за хората с увреждания. Така ще се обменя информация много по-лесно, доколкото няма да се налага писане на писма, търсене на официални становища между двете агенции, а всичко ще е сведено до личен контакт между колеги и работни срещи между колеги. Защо се опитвате да затрудните административна работата. Накрая ще се получи ефектът на размитите функции и няма да е ясно кой за какво отговаря. Или другият ефект – всички правим едно и също - всеки поддържа едни и същи регистри /ДАЗД и АСП отново/, всеки анализира едни и същи проблеми /ДАЗД и АСП отново/, всеки представя едни и същи доклади и отчети на министъра /ДАЗД и АСП отново/. Кому е нужна отделна структура. Хората искат мерки и действия, не безброй структури и да се чудят към коя да се обърнат.

- по отношение на Специализирания орган за правата на хората с увреждания и неговите функции – дейностите и функциите, които са описани не предполагат създаване на някакъв постоянно функциониращ орган, а такъв с краткосрочно функциониране – колко често в крайна сметка ще се прави / разработва, апробира и усъвършенства, организира/ тази методология за оценка на потребностите? Та нали на нея се базира новият Закон, в крайна сметка колко време ще се изготвя и колко често ще се сменя? Не смятате ли, че е необходимо да има някакво постоянство и сигурност? Може да се прави преценка за промяна веднъж на една-две години. Законът все пак дава рамката. АХУ ще поддържа всички регистри за хората с увреждания, но информационната система за хората с трайни увреждания ще се поддържа само от този специален орган? Разпокъсвате работата. Идеята е все пак да се помогне на хората с увреждания, не да се създават много на брой администрации с отделни бюджети?

Автор: Николай Тодоров (04.09.2018 18:20)

Личен коментар на Николай Тодоров част 4

Според мен целите на Регистърът или регистрите в член 87 са разбити което поставя под въпрос нуждата от този регистър. Безцелното създаване на регистри не би довело до нищо положително за хората с увреждания. Освен обмен на данни между институциите, аз не виждам полза. Аз предлагам редакция на член 87 (1) Агенцията за хора с увреждания създава и поддържа Регистър на хората с увреждания със следното съдържание: 1. Лична информация за лицето - създава се и дерегетирира лице с своята лична информация от ТЕЛК или НЕЛК при издаване на Експертно решение за установяване на вид и степен на трайно увреждане. 2. Потребности на лицето с увреждане - допълва се от АСП при издаване на Оценка на потребностите (съдържа електронен вариант на оценката) 3. Образователни и професионални

умения - попълва се от учебните заведения и центровете и организациите предлагащи преквалификация в случай че лицето е декларирано увреждането си. 4. Текуща месторабота на лице с увреждане - попълва се от НАП в случай че лицето е декларирано това обстоятелство при постъпване на работа. 5. Регистрация в Агенцията по заетостта в случай че лицето търсещо работа е декларирано увреждането си. 6. Членство в национално представени организации на и за хора с увреждания - попълва се от тези организации.

Автор: БАМИ БАМИ (04.09.2018 13:17)

Коментари на Българска асоциация на металургичната индустрия (БАМИ) по предложения Проект на ЗХУ

- Няма разграничаване на лицата които до сега са имали ЕР на ТЕЛК с 50 и над 50% трайно намалена работоспособност и тези описани в §1, т. 2 от ЗХУ – „хора с трайни увреждания“.
- Липсата на дефинираност, съобразно вида на производството относно процента работни места, които ще бъдат определени за заемане от „хора с трайни увреждания“, ще създаде значителни затруднения за работодателите в по-тежки производства. Наемане на значителен брой лица, които не биха могли пълноценно да изпълняват възложената им работа.
- И към момента, съществуващото задължение на работодателите за определяне на ежегодна квота работни места подходящи за трудоустрояване /чл. 315 от КТ/, създава особено големи проблеми за предприятията от преработващата промишленост, в случая – металургичния сектор, поради спецификата на производствената дейност. Естествената работната среда в този вид производства е не просто неподходяща, а дори е опасна за здравето на хора със сериозни здравословни проблеми. Тези работодатели имат единствената възможност да създават работни места свързани с извършването на административна дейност, която в повечето случаи изисква наличието на специфични квалификации, опит и степен на образование, от една страна, а от друга – необходимостта от работни позиции, които да извършват подобен тип дейности е ограничена до покриване на съответните нужди. Всякакъв тип създаване на административни работни места, потребността от които е ограничена, изправя работодателите пред необходимостта да създават ненужни длъжности, които освен, че представляват допълнителна и излишна финансова тежест за тях, такива работни места не могат да доведат и до търсения социален ефект за самите хора, за които се създават, от гледна точка на тяхната интеграция към работния процес, защото функциите на тези позиции са ненужни, изпразнени от съдържание и тази неефективност води до други психологически проблеми у хората, които ги заемат.
- По какъв начин ще се осъществи едновременното прилагане на ЗХУ, Наредба за експертизата на работоспособността и Наредба № 3 /1987 г.?

В МЕТАЛУРГИЧНИТЕ КОМПАНИИ ОКОЛО 90 % ОТ ЗАЕТИТЕ ЛИЦА, РАБОТЯТ ПРИ УСЛОВИЯТА НА I-ВА И II-РА КАТЕГОРИЯ ТРУД И НАЗНАЧАВАНЕТО НА ХОРА С УВРЕЖДАНЯ ПРОТИВОРЕЧИ НА ДРУГИ НОРМАТИВНИ ДОКУМЕНТИ СВЪРЗАНИ

СЪС ЗДРАВΟΣЛОВНИ И БЕЗОПАСНИ УСЛОВИЯ НА ТРУД.

Автор: Диян Господинов (30.08.2018 17:00)

Личен коментар на Диян Господинов

Имам следните коментари и въпроси:

1. В Глава трета

ИНДИВИДУАЛНА ОЦЕНКА НА ПОТРЕБНОСТИТЕ

Член 22 да се добави, че Това е тотално грешно - Трябва да се състави план за осъществяване на индивидуалните потребности. Той трябва да се разглежда поне веднъж в годината, да се прави оценка на постигнатите цели по него, да се поставят нови и ако е нужно според целите да се променят мерките за подкрепа.

2. В проекта за закон се размива контролната и санкционираща функция. Правната практика на България за жалост говори, че наблюдателна функция не означава контрол и възможност за това компетентните органи да бъдат накарани да си свършат работата. Този механизъм на контрол и по-скоро липсата на такъв ще доведе до безконечно отлагане на не решените проблеми. Кой ще осъществява функцията за контрол? ;
3. Как точно комитетата за наблюдение ще изпълнява правомощията си, като и към момента не е извършен най-важният законодателен акт, свързан с конвенцията, а именно ратификацията на ФП. Най-първостепенната задача за законодателя е тази ратификация;
4. Ако техническите помощни средства минат към НЗОК, то дали доставката им ще се извършва по линия на обществени поръчки?;
5. Дали чрез новият закон за социалните предприятия или по друг начин задължително трябва да се заложи създаването на сервизна база за изработка и преработка на средства за мобилност, според нуждите на лицата с увреждане. Тук се имат предвид, както обувки, протези и прочие, така и инвалидни колички, други средства за мобилност и такива подпомагащи достъпната среда.

Автор: Николай Тодоров (30.08.2018 11:50)

Личен коментар на Николай Тодоров част 3

Най-очтиво моля към член 56 (2) да се добави точка 1А Задължително уеднаквено озвучаване на светофарните уредби. В целия свят сме се разбрали за светлинната сигнализация на светофарите. Звуковата сигнализация за хората със нулево или слабо зрение дори и в България е различна за различните население места. Считаю че всички светофарни уредби следва да бъдат озвучени задължително и то с еднакво озвучаване. Също така предлагам заключителна разпоредба с която да се направи тромяна в нормативната уредба регулираща движението по пътищата и начина на работа на светофарните уредби. Мисля че тук е мястото да се допише и

нова точка 7. Достъпност на уеб сайтове със екранни четци за хора с нулево зрение по WCAC стандарт. Методиката за определяне на уеб достъпността както и органа който ще я контролира и реда за контрол се определят с нормативен акт който следва да бъде обнародван 6 месеца след приемане на този закон но не по-късно от 31 декември 2020 година.

Поздрави,

Автор: Николай Тодоров (29.08.2018 16:05)

Личен кемнтар на Николай Тодоров част 2

В член 25 предлагам създаване на алинея (1А)

(1А) Органът по този член (25) се снабдява с документите по точки 3 и 4 от алинея (1) по служебен път от РЕГИСТЪРЪТ ЗА ХОРА СЪС УВРЕЖДЕНИЯ. В случай че те не са налични в регистърът, лицата по член 24 ги подават след допълнително поискване от органа по член 25.

При все че алинея 3 говори за същото но е написано толкова декларативно и размито че не е ясно от кого какво се събира. Считаю че алинея (3) страда от липса на конкретика и апелирам да бъде написана по подобие на алинея 1А предложена от мен.

Предлагам създаването на алинея (2А)

Порталът за събиране на данни по алинея 2 точка 3 трябва да бъде достъпен за екранни четци (софтуер за хора със нулево зрение. Метода за определяне достъпността на уеб сайт или уеб портал и органът оценяващ уеб достъпността се определя от друг нормативен акт. Този акт следва да се приеме и обнародва 6 месеца след влизане на този закон в сила но не по-късно от 31 декември 2020 година.

Може би мястото на тази норма не е тук в този член моля поставете я където трябва но ако искаме да има смисъл от точка 3 на алинея 2 то имаме нужда от тази норма.

Поздрави,

Автор: Николай Тодоров (29.08.2018 11:58)

Личен кемнтар на Николай Тодоров

Изрази средскава

Очаквам авторите на този закон да използват термините последователно и да изписват думи на разбираем български език. В член 12 (1) срещаме думичката МОНИТОРИНГ моля на всякъде да бъде заменена с НАБЛЮДЕНИЕ. В член 24 и на други места се използва терминът ХОРА С УВРЕЖДЕНИЯ и човек с увреждане а в член 25 (1) говорим вече за ЛИЦАТА по член 24 в който те бяха хора и човеци. Имам усещането че това са текстове писани от двама души много моля за последователност на използваните термини даже повече очаквам от хора на зплата задължени да КОВАТ закони и правни норми да ги изписват недвосмислено и точно.

Член 4 точка 2 да отпадне

Този текст казва че основен принцип на закона е хората с увреждания да са равнопоставени - нима те до сега не са били? Тук може би се има предвид да бъде осигурена равнопоставеност дължаща се на дефицита спрямо останалите. Ако това е така то трябва да се изпише коректно а не така защото така казано означава че хората с увреждания са били нервнопоставени във всеки смисъл което не е вярно.

Да се прецизира член 24 точка 2

Член 4 от този законопроект прокламира независимост и равнопоставеност на хората с увреждания. В този смисъл точка 2 на член 24 му противоречи. Според тази норма РОДИТЕЛ на човек с увреждане дори над 18 годишна възраст би могъл да поиска индивидуална оценка (ами представете си това стане без знанието и въпреки волята на човека с увреждане). Бих приел че попечител на човек с увреждане със обективна невъзможност да изяви волята си да има право да поиска индивидуална оценка но на човек с увреждане който може да изрази волята си (при това този закон апелира за независимост) та човек с увреждане трябва самостоятелно по собствена воля да поиска такава оценка.

Това са част от коментарите ми ще пиша като дочета законопроекта. Като цяло мисля че документът е конюктурен повече от колкото би ми се искало. Смятам че заменяме социална оценка с индивидуална оценка на потребностите но само като термин а иначе не виждам никаква разлика. Според член 11 се създава нов орган въпреки наличието на Агенцията за хора с увреждания. Дори и този орган да замени агенцията изпълнявайки същите функции тоест ПРОБЛЯКАЛ СЕ ИЛИЯ И КАТО СЕ ПОГЛЕДНАЛ ПАК В ТИЯ, не намирам никакъв смисъл във всичко това. Ако обаче този орган съществува съвместно с агенцията това е направо скандално. Моля разберете че не следва да раздуваме администрацията а да я правим по ефективна.

поздрави,

Николай

Автор: Zhivka Kovacheva (29.08.2018 10:23)

Коментар по предложения Проект на ЗХУ

С приемането на новия закон **не се** създават условия за реализиране на хората с увреждания .

С предлаганата нормативна уредба **търсят бързи решения и източници за финансиране, а не се постига** предоставяне на необходимата и адекватна социално-икономическа подкрепа за хората с увреждания, чрез която да бъдат максимално приобщени в обществото.

С предлаганата нормативна уредба **не се гарантира** равноправното и пълноценно упражняване на правата на хората с увреждания. Не се дефинират областите и средствата за необходимата подкрепа за социално приобщаване. Не се въвеждат принципи, които определят личния избор, независимост, равнопоставеност, достъпност, пълноценно и ефективно участие в обществения живот на хората с увреждания и техните семейства.

Добивната, металургичната, а и друга индустрия имат специфични условия на труд, които са съществена пречка за реализация на хора с увреждания в предвидения в предложения за обсъждане %. Над 90% от работещите са в условията на I-ва и II-ра категория труд, където назначаване на хора с увреждания е неприложимо и противоречи на други нормативни актове.

История

Начало на обществената консултация - 28.08.2018

Приключване на консултацията - 26.09.2018

Справка за получените предложения - 15.10.2018

[Справка за отразяване на предложенията и становищата](#)

Окончателен акт на Министерския съвет
